

РЕШЕНИЕ

№ 3591

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2418** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 9476 от 14.03.2022 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/ от Териториална Дирекция /ТД/ на Национална агенция по приходите /НАП/ - [населено място], чрез юрк. М. П., срещу Решение № 496 от 11.02.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 99-и състав, постановено по НАХД № 15624/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 602862-F620251 от 30.09.2021 г., издадено от и.д. заместник-директор в ТД на НАП-С., с което за нарушение на чл. 124, ал. 5 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), на „4Фикс П.“ Е., ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл.182, ал.1 от ЗДДС.

С касационната жалба се релевират възражения за неправилност и необоснованост на решението на районния съд. Касаторът твърди, че извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано. Моли за отмяна на въззивното решение, а процесното НП да бъде потвърдено. Алтернативно моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът – ТД на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Й., която поддържа жалбата на основания, посочени в нея.

Алтернативно моли делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „4Фикс П.“ Е., редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено въз основа на събраните по делото доказателства, че към месец април 2020 г. „4Фикс П.“ Е. е било регистрирано по ЗДДС. На 30.04.2020 г. от доставчик [фирма] било издадено кредитно известие № [ЕГН]/30.04.2020 г. към фактура № [ЕГН]/01.03.2020 г. Кредитното известие било с данъчна основа 1629,96 лева, а размерът на данъка добавена стойност бил 325,99 лева. Получател на кредитното известие било дружеството-жалбоподател „4Фикс П.“ Е..

На 04.05.2020 г. от дружеството-жалбоподател била подадена справка - декларация по ЗДДС с вх. № 22104015770/04.05.2020 г. за данъчен период 01.04.2020 - 30.04.2020 г. с деклариран нулев резултат. Заедно със справката-декларация били подадени и отчетните регистри - дневник за покупките и дневник за продажбите. Кредитното известие № [ЕГН]/30.04.2020 г. към фактура № [ЕГН]/01.03.2020 г., издадено в данъчен период месец април 2020 г., не било отразено в дневника за покупки на дружеството за данъчния период месец април 2020 г. Цитираното кредитно известие било отразено в дневника за покупки на „4Фикс П.“ Е. за данъчен период месец февруари 2021 г. Неотразяването на кредитното известие в дневника за покупки за данъчен период април 2020 г. било довело до определяне на ДДС за месец април 2020 г. в по-малък размер, а именно с 329,99 лева по-малко.

На 23.07.2021 г. срещу дружеството бил съставен АУАН № F620251. Нарушението, описано в АУАН, било квалифицирано по чл. 124, ал. 5 от ЗДДС. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели на съставянето му, след което бил предявен на упълномощено лице, което го подписало без възражения. АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него било издадено процесното НП.

В своето решение районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – издадени са от компетентни органи и съдържат законоустановените реквизити, но за да отмени НП е достигнал до извод, че дружеството не извършило вмененото му нарушение.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя правните изводи на районния съд.

Съгласно чл. 124, ал. 5 от ЗДДС, независимо от ал. 4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лица, на които е прекратена регистрацията по този закон.

Противно на изложеното твърдение в касационната жалба, получаването на КИ от регистрираното лице към релевантния данъчен период, е елемент от фактическия състав на нарушението, видно от текста на посочената разпоредба. Задължение за административният орган е да установи наличието на този елемент от фактическия състав на нарушението, като липсата на доказателства за това прави фактическия състав незавършен и не може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушение на чл.124, ал. 5 ЗДДС. В случая и в АУАН, и в НП липсват констатации за датата на получаване на кредитното известие от касатора.

Обективното задължение за отразяване на КИ в дневника за покупките е обусловено от получаването на тези счетоводни документи от регистрираните лица, а случай, че данъчните органи твърдят, че това е станало на по-ранна дата, тяхна е доказателствената тежест да го докажат. От друга страна, не се спори, че кредитното известие е отразено в друг период - този на м. февруари 2021 година, поради което като краен резултат, в случая няма ощетяване на фиска чрез внасяне на ДДС в размер по-малък от дължимия.

Съдът счита, че в случая самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, за спазване на финансовата дисциплина и счетоводната отчетност, поради което налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 496 от 11.02.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-и състав, постановено по НАХД № 15624/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

